

fit eget Institut, at gjøre det saa hensigtsmæssigt som muligt, hvorimod han ikke vender Diet imod andre Instituter, idetmindste ikke for at understøtte dem. Jeg mener dermed, at den private Bestyrer uddanner sine Elever, hvorimod den anden Bestyrelse tillige uddanner Lærere, og det er det, Foreningen til Søfartens Fremme i en væsentlig Grad har gjort. Jeg skal slet ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, thi jeg kan forstaa, at det ikke kan interessere ærede Medlemmer overfor saa stor en Sag som den, der samtidig dermed har været debatteret, men jeg har dog ikke kunnet tilbageholde disse Bemærkninger derom. Det ærede Medlem vendte nogle meget bestemte Ord imod mig personlig angaaende denne Sag, men han glemte dengang, at jeg ikke er den eneste Bestyrer for denne Forening; Bestyrelsen tæller jo 5 Medlemmer, og blandt disse er der 2 ældre, erfarne Skibsførere samt 2 af Københavns mest ansete Skibsbødere. Naar der er Tale om fra Regjeringens, fra Indenrigsministeriets eller fra et andet Ministeriums Side at indhente Raad og Betænkning om en eller anden Sag, mente det ærede Medlem, at Ministeriet har sine egne Embedsmænd, til hvem det kan henvende sig, og at det ikke har nødig at henvende sig til Private, ja, det syntes endog, som om det ærede Medlem misbilligede, at Regjeringen henvender sig til Private. Han henviste i den Anledning til Navigationsdirektøren, men for det Første sorterer han under Marineministeriet, ikke under Indenrigsministeriet, og han staar saaledes ikke direkte til Indenrigsministerens Raadighed, og for det Andet er der her Tale om Sager, som ikke paa nogen Maade vedrøre denne Embedsmand; det ærede Medlem har netop vist, hvor stor Trang der er for Ministeriet til en Raadgiver af denne Veffaffenhed, naar han henviser til denne Mand. Naar der er Tale om Disciplinarlove, naar der skal forfattes Reglementer for Bespisningen ombord i Handelskibe, for Sygepleie, Skibsrum osv., henvender Ministeriet sig ganske naturligt til en Forsamling, der er sammensat paa den Maade, jeg har nævnt, og i hvilken man maa antage, at det er Kyndighed tilstede i disse Retninger,

men det vilde være urimeligt at henvende sig derom til den Embedsmand, det ærede Medlem nævnte. Vil man fremdeles tale om det Reglement, der forfattes for direkte Befordring af Udvandrere, kommer noget Egnende tilstede, og der er mange andre Tilfælde, hvori jeg tror, det er meget rigtigt, fornøstigt og i det Almenees Interesse, at Ministeren henvender sig paa saadanne Steder, hvor han mener, at Sagen kan blive underkastet en grundig Behandling og blive set fra forskjellige Sider. Naar det ærede Medlem talte om den Understøttelse, som Københavns Navigationskole har gennem Legater, Fripladser osv., skal jeg indrømme, at Foreningen til Søfartens Fremme ved Københavns Navigationskole har oprettet Fripladser for flittige, flinke Elever, men jeg tror ikke, det er Noget, man paa nogen Maade maa bebrejde denne Forening eller dens Bestyrelse. Naar der tilflyder denne Skole andre Legater, er det Noget, hvorover Foreningen til Søfartens Fremme slet ikke raader, men det er Grossererforetets Komite, der raader derfor. Jeg veed meget godt, hvortil det ærede Medlem sigtede, nemlig til de Brodste Legater; der bliver uddelt mange saadanne til denne Skole, men det er ingenlunde af Foreningen; den har slet ikke Noget dermed at gjøre. Dersom der ved andre Skoler omkring i Provindserne kan staffles lignende Legater tilveie, vil det vistnok være Foreningen til Søfartens Fremme overmaade kjært. I det Hele taget maa jeg bemærke, at hvor som helst der i et Land opstaar vellebende og dygtige Skoler, som ikke have noget andet Formaal end at bringe den unge Sømand frem til det bedste Standpunkt i nautisk Henseende, er det naturligt, at det er en Forening af den Veffaffenhed som den omhandlede overmaade kjært; saasnart den ser, at den kan unddrage dem sin Virksomhed, vil den ogsaa gjøre det; men saalænge de efter dens Formening ikke staa paa det Standpunkt, som den anser for rigtigt, vedbliver den at knytte sin Virksomhed til dem. Jeg skal ikke udtales mig videre herom, da jeg anser dette Spørgsmaal for at være af den Veffaffenhed, at jeg ikke finder det rigtigt længere at opholde det høitærede Thing dermed.